

متن پرسش

سلام استاد: پیرو سوال ۲۰۱۳۵ اینطور فهمیدم که عالم ماده ی بعدی مثل همین ماده هست یعنی در عالم ماده ی بعدی من وجود دارم همان طور که در عالم ماده ی قبلی وجود داشتم. آیا این حرف درست است؟ چون فرمودید به اعتبار تجلیه خدا عالم ماده ازلی و ابدی است و تایید فرمودید که دقیقا مثل همین ماده است. حالا چند سوال برام پیش اومده: ۱. اینکه خدا وقتی انسان را آفرید به خودش آفرین گفت. من از این حدیث اینو می فهمم که خلق انسان یه ابتدایی داره که قبلش نبوده در حالی که انسان به عنوان جزئی از عالم ماده (که به اعتبار تجلیه خدا ازلی است) همیشه باید بوده باشه آیا پرسیدن از کی و چه وقت از اینکه خدا این حرف رو زده درست است؟ یا این حرف خدا به لا مکان و زمان بر میگردد و اصلا نباید بگم که کی این حرفو زده؟ ۲ همین الان که من در عالم ماده هستم باید در جهنم یا بهشت باشم منتها چون هنوز در عالم ماده گیر کردم متوجه بهشتی یا جهنم بودن خودم نیستم درست است؟ ۳. اینکه خدا دائم در خلقه این یعنی دائم در حال افاضه ی وجوده درست است؟ یعنی چیز جدیدی خلق نشده به معنای اینکه قبلش وجود نداشته درست است؟ با توجه به سوال دوم بهشتی یا جهنمی بودنم به حال آخر عمر دنیاییه من بستگی داره درست است؟ یعنی الان اگه گناهکار باشم میتونم امید وار باشم که معنای جهنمی بودنم نیست درست است؟ بیخشید مزاحم شدم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: طبق حرکت جوهری این عالم که شما هم مربوط به آن هستید، در حال عبور از قوه به سوی فعلیت اش می باشد تا به قیامت خود برسد و عالم دیگری ایجاد شود با آدمهای خودش، آن عالم دیگر عالم شما نیست. موفق باشید